

- Kommissionen har ikke undersøgt, om den anfægtede støtteforanstaltning reelt resulterer i en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF for de begunstigede virksomheder. Denne betingelse er imidlertid en nødvendig betingelse for, at der er tale om statsstøtte, således at Kommissionen skal undersøge, om den foreligger, før den træffer afgørelse om, at der foreligger statsstøtte, idet Kommissionen ellers tilsidesætter sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og af begrundelsespligten i henhold til artikel 296 TEUF, idet Kommissionen ikke har foretaget nogen korrekt vurdering af den anfægtede foranstaltnings selektive karakter.
- Artikel 185, stk. 2, litra b), i WIB 92 og den deraf følgende ordning med fritagelse for overskydende fortjeneste gælder for alle virksomheder, der befinder sig i en sammenlignelig faktisk og retlig situation, og som udfører de økonomiske transaktioner, der er genstand for den anfægtede foranstaltning. Den anfægtede foranstaltning er dermed ikke begrænset til bestemte virksomheder, der kan afgrænses ud fra bestemte karakteristika, og er derfor ikke selektiv som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
 - Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart fejlagtigt skøn, da den fastslog, at fritagelsen for overskydende fortjeneste ikke var en del af referencesystemet. Fritagelsen for overskydende fortjeneste baseret på synergier og stordriftsfordele under anvendelse af arm's length-princippet er en integrerende del af de foranstaltninger, der fastsætter den samlede skattepligtige indkomst, og kan derfor ikke anses for en fravigelse af det referencesystem, der resulterer i selektivitet.
 - Sagsøgeren har mest subsidiært gjort gældende, at Kommissionen ikke har godtgjort, at Belgische Rulingcommissie (beslutningstagende organ ved myndigheden for forhåndsbeskeder vedrørende beskatning) anvendte arm's length-princippet ukorrekt i forbindelse med anvendelsen af artikel 185, stk. 2, litra b), i WIB 92. Kommissionens begrundelse er ikke sammenhængende; ganske vist tages der heri hensyn til vigtige faktorer, men disse er imidlertid selvmodsigende eller savner den fornødne kohærens.
4. Fjerde anbringende om, at tilbagesøgningspligten indebærer en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet.

På baggrund af Kommissionens faste afgørelsespraksis, hvorved det internationalt anerkendte arm's length-princip ikke drages i tvivl, indebærer det en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, når der i den foreliggende sag udstedes et påbud om tilbagesøgning af den angivelige støtte. Det kunne nemlig på grundlag af den hidtidige afgørelsespraksis og retspraksis ikke forudses, at artikel 185, stk. 2, litra b), i WIB 92 ville være i strid med artikel 107 TEUF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 4. juli 2016 — Axel Springer mod EUIPO — Stiftung Warentest (TestBild)

(Sag T-359/16)

(2016/C 296/53)

Stævningen affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Axel Springer SE (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne K. Hamacher og G. Müllejjans)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Stiftung Warentest (Berlin, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Axel Springer SE

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »TestBild« — registreringsansøgning nr. 4 555 579

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. maj 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 555/2015-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-